

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 maja 2023 r.

DIH-3.707.87.2021.MB

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3/40/2023

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000, z późn. zm.) art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania od decyzji nr 124/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z 23 września 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.1.2021) wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r., poz. 2651 z późn. zm.) oraz art. 104 Kpa, na mocy której przedsiębiorcy Piotrowi Piotrowiczowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Piotr Piotrowicz Firma „FORTEX” w Krakowie, odmówiono odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), do której uiszczenia przedsiębiorca został zobowiązany decyzją 45/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 14 kwietnia 2021 r., **uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Małopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Krakowie.**

UZASADNIENIE

W dniach od 19 i 27 stycznia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy [xxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxx], dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”.

W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na uwidocznieniu towarów i usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. podanie:

- 1) ceny w sposób „od” – 1 pozycja (usługa; Inne usługi – spawanie),
- 2) cen w sposób „od...do” – 56 pozycji (35 usług, 18 materiałów, 3 koszty dojazdu) – przy czym wszystkie z ww. cen nie były dodatkowo podane z uwzględnieniem podatku VAT (netto),

3) cen 4 pozycji bez uwzględnienia podatku VAT – netto (opłaty za dojazd w przypadku rezygnacji z usługi przez klienta oraz oczekiwania klienta).

Nieprawidłowości te naruszyły art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), dalej: „ustawa o cenach” oraz interesów konsumentów. Określenie cen w formie zapisu „od”, „od ... do” tzw. widełek, jak również nie podanie ceny z uwzględnieniem podatku VAT jest podaniem ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwość.

W dniu 23 lutego 2021r. Małopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewykonania obowiązków uwidaczniania cen świadczonych usług.

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2021 r. Małopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, karę pieniężną w wysokości 5000 zł za niewypełnienie w miejscu sprzedaży detalicznej obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

W dniu 10 maja 2021 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie wpłynęło odwołanie strony od ww. decyzji i wniosła o zmianę decyzji organu pierwszej instancji i odstąpienie na zasadzie 189f § 1 pkt 1 od nałożenia kary przez organ pierwszej instancji i poprzestanie na pouczeniu lub o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Pismem z dnia 28 maja 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji” poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona zwróciła się o udostępnienie akt w formie zeskanowanych dokumentów, które zostały jej przesłane w dniu 23 czerwca 2021 r. Strona nie wypowiedziała się co do przesłanych jej dowodów.

Decyzją z dnia 19 lipca 2021 r. nr akt DIH-III/37/2021 Prezes UOKiK utrzymał w mocy decyzję Małopolskiego WIIH.

Na decyzję tę strona wniosła w dniu 23 sierpnia 2021 r. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zarzucając organowi drugiej instancji zastosowanie błędnej wykładni przepisów prawa materialnego oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 78 § 1, art. 7, art. 77, art. 80 oraz art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), dalej: „Kpa” i wniosła o uchylenie decyzji organu drugiej instancji w całości.

W dniu 23 sierpnia 2021 r. Małopolski WIIH otrzymał wniosek przedsiębiorcy dotyczący odroczenie terminu płatności do czasu rozpatrzenia przez WSA w Warszawie skargi na decyzję organu drugiej instancji, ewentualnie rozłożenie na raty w ilości 12 miesięcy kary pieniężnej w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wymierzonej przez Małopolskiego WIIH w Warszawie decyzją 45/2021 z dnia 14 kwietnia 2021 r. W powyższym wniosku strona

wskazała, że od lat choruje na cukrzycę, ma na utrzymaniu pracownika oraz żonę z II grupą inwalidzką, a w ubiegłym roku przez lockdown firma miała stratę.

Pismem z 26 sierpnia 2021 r. Małopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę, że wszczął postępowanie w sprawie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty kary pieniężnej w wysokości 5000 zł wymierzonej decyzją 45/2021 z dnia 14 kwietnia 2021 r.

W powyższym piśmie organ pierwszej instancji wezwał stronę do przesłania dowodów przedstawiających aktualną sytuację majątkową firmy, potwierdzających ważny interes strony, przemawiających za odroczeniem terminu zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożeniem jej na raty, np. o zaciągniętych zobowiązaniach wraz z podaniem wysokości kwot, terminów wymagalności oraz wszelkich innych danych, które strona uważa za istotne, a uzasadniających pozytywne rozpatrzenie wniosku.

W odpowiedzi strona nadesłała własnoręcznie sporządzoną przez siebie informację o miesięcznych wydatkach oraz informację o wyznaczeniu terminu przyjęcia do szpitala żony przedsiębiorcy.

W oparciu o nadesłane materiały Małopolski WIIH decyzją 124/2021 z dnia 23 września 2021 r. odmówił przedsiębiorcy odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 10 października 2021 r. strona złożyła odwołanie od ww. decyzji do Prezesa UOKiK. W odwołaniu tym strona wniosła o uchylenie ww. decyzji zarzucając organowi pierwszej instancji nieprawidłowości w przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, tj. nieuwzględnienie ważnego interesu podatnika, ważnego interesu publicznego oraz ograniczenia się do analizy argumentów podniesionych przez podatnika we wniosku. Zdaniem strony konieczne było dokładne wyjaśnienie sytuacji majątkowej skarżącej oraz dokonanie ustalenia czy zaległości przekraczają jej możliwości płatnicze. Organ zdaniem strony nie uwzględnił także sytuacji zdrowotnej strony i jej żony. Jednocześnie wskazał, iż lockdown spowodował, że przedsiębiorca ubiegał się o subwencje, której część musi zwrócić, zatem nie jest w stanie jednorazowo uiścić nałożonej kary. Do odwołania strona dołączyła dokumenty: Rozliczenie dochodu z remanentem za okresy: STY-GRU.2020 i STY-SIE.2021 oraz korespondencję e-mail z Biurem Rachunkowym EFEKT, z której wynika, że od podanych w ww. zestawieniach dochodów należy odjąć składki na ubezpieczenia społeczne i składki zdrowotne.

Prezes UOKiK pismem z 3 listopada 2021 r. zawiadomił stronę o toczącym się postępowaniu w sprawie odwołania od decyzji Małopolskiego WIIH z dnia 29 września 2021 r. oraz pouczył stronę o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz możliwości prawa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów. Strona zwróciła się w e-mailu z dnia 15 listopada 2021 r. o nadesłanie dokumentów dotyczących postępowania. Zeskanowane akta zostały przesłane do strony w całości dzień później.

Strona zapoznała się z aktami i zwróciła o wstrzymanie postępowania administracyjnego. Jednocześnie wskazała, że złożyła prośbę o rozłożenie na raty, niestety odmówiono jej. Jak

wskazała, nie rozumie dlaczego tyle się pisze o chorobie żony oraz dlaczego nałożona kara jest tak wysoka. Na koniec wniosła o zmniejszenie kary.

Decyzją DIH-3/76/2021 z dnia 22 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK utrzymał w mocy decyzję 124/2021 z dnia 23 września 2021 r. w której Małopolski WIIH odmówił przedsiębiorcy odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), do której uiszczenia przedsiębiorca został zobowiązany decyzją 45/2021 z dnia 14 kwietnia 2021 r. Małopolskiego WIIH.

Strona pismem z dnia 2 lutego 2022 r. wniosła skargę na decyzję Prezesa UOKiK z dnia 22 grudnia 2021 r. wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości wraz z poprzedzającą ją decyzją organu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Prezesa UOKiK na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie dalej: „WSA w Warszawie” wyrokiem z dnia 10 października 2022 r. (sygn. akt III SA/Wa 752/22) uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa UOKiK oraz zasądził na rzecz przedsiębiorcy kwotę 500 zł (słownie: pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Ustawa o cenach wskazuje w art. 8 ust. 1, że w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują m.in. wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 2 § 2 i 3 Ordynacji podatkowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III stosuje się również do opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne niż wymienione w § 1 pkt 1 organy i organom, o których mowa w § 2, przysługują uprawnienia organów podatkowych.

Pod pojęciem podatków, w myśl art. 3 pkt 3 lit. c Ordynacji podatkowej, rozumie się także niepodatkowe należności budżetowe. To ostatnie pojęcie jest rozumiane jako niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych (art. 3 pkt 8).

Podatek niezapłacony w terminie płatności, w myśl art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, staje się zaległością podatkową.

Przepisy regulujące ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych zawarte są w rozdziale 7a działu III Ordynacji podatkowej, który znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

W myśl art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, organ podatkowy na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może: odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty (pkt 1); odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę (pkt 2); umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną (pkt 3).

Z powyższego wynika, że przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań publicznoprawnych – w niniejszej sprawie: kary pieniężnej stanowiącej niepodatkową należność budżetu państwa – w świetle art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej – może nastąpić, jeżeli przemawia za tym ważny interes strony lub interes publiczny. Są to ustawowe kryteria, których wystąpienie umożliwia organowi podatkowemu (w tym przypadku Małopolskiemu WIIH) na wniosek podatnika (strony) przyznanie ulgi, co nie jest obowiązkiem organu, tylko jego uprawnieniem.

Należy wskazać, że w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że decyzja dotycząca ulgi w spłacie należności ma charakter uznaniowy, co oznacza, że organ administracyjny, przy ustalonym stanie faktycznym, ma możliwość wyboru negatywnego lub pozytywnego dla strony sposobu rozstrzygnięcia jej wniosku. Może on – ale nie musi – zastosować ulgę, przy czym nawet stwierdzenie istnienia w sprawie ustawowych przesłanek nie obliguje organu do zastosowania ulgi, jaką jest np. odroczenie terminu płatności lub rozłożenie administracyjnej kary pieniężnej na raty. Zatem ustalenie, że istnieją przyczyny z art. 67a § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej (określone jako ważny interes strony lub interes publiczny), które uzasadniałyby ewentualne rozłożenie administracyjnej kary pieniężnej na raty, stanowi konieczną przesłankę do rozważenia możliwości rozłożenia na raty, ale samo przez się nie zobowiązuje organu do wydania decyzji pozytywnej dla strony. Jednocześnie, organ jest związany wnioskiem strony w tym sensie, że nie może zastosować ulgi innej niż ta, o którą wniosła strona (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 czerwca 2013 r. sygn. akt II FSK 2130/11).

W przedmiotowej sprawie pieniężną karę administracyjną w wysokości 5 000 zł na stronę nałożył decyzją nr 45/2021 z dnia 14 kwietnia 2021 r. Małopolski WIIH.

Strona postępowania wniosła o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty wymierzonej ww. decyzją, kary administracyjnej, argumentując swój wniosek wysokimi miesięcznymi wydatkami na prowadzenie firmy, swoją chorobą oraz utrzymywaniem żony będącej na rencie inwalidzkiej.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji 124/2021 Małopolskiego WIIH

z 23 września 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.1.2021), z uwzględnieniem wyroku WSA w Warszawie z dnia 10 października 2022 r. (sygn. akt III SA/Wa 752/22), którym uchylił decyzję Prezesa UOKiK DIH-3/76/2021 z dnia 22 grudnia 2021 r.

Zgodnie z orzeczeniem WSA w Warszawie zarówno Małopolski WIIH jako organ drugiej instancji nie sprostął wymogom art. 7 oraz 77 Kpa. Organ pierwszej instancji wyraźnie nie dał wiary w przedstawione przez stronę deklaracje, a Prezes nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego, ale uznał, że nie ma podstaw do stwierdzenia, że sytuację strony można uznać za ważny interes podatnika. Zgodnie z wyrokiem oba organy powinny wyraźnie wskazać stronie, jakie dokumenty mogłaby ona przedłożyć na poparcie twierdzeń sformułowanych we wniosku o zastosowanie ulgi. Dowodami, że przedsiębiorca rzetelnie i zgodnie z prawdą przedstawia swoją sytuację materialną mogłyby być np. zeznania podatkowe PIT strony oraz jego małżonki za rok 2020 i 2021, wyciągi z rachunków bankowych, umowy leasingowe, dowody zakupów leków, umowa dotycząca subwencji finansowej w ramach programu rządowego, oświadczenie co do stanu majątkowego (nieruchomości, pojazdy, oszczędności) poparte stosownymi dokumentami np.: odpisami z księgi wieczystej.

W stanowisku WSA w związku z powyższym w dalszym postępowaniu konieczne jest uzupełnienie materiału dowodowego o ww. dokumenty. Pozwoli to organowi na wyciągnięcie wniosków oraz rozstrzygnięcie czy zachodzi podstawa do zastosowania ulgi.

Realizując wytyczne WSA w przypadku wystąpienia do strony o uzupełnienie materiału dowodowego przez Prezesa UOKiK mogłoby dojść do naruszenia zasady dwuinstancyjności, bowiem „zgodnie z art. 15 Kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Istotą tego rozwiązania jest nakaz dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez dwa różne organy administracji sprawy tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym. Zachowanie powyższej zasady wymaga więc nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć przez dwa właściwe w sprawie organy, ale konieczne jest, aby rozstrzygnięcia te zapadły w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania merytorycznego tak, aby dwukrotnie oceniono dowody i przeanalizowano wszystkie istotne okoliczności sprawy.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 1 lutego 2023 r. II SA/GI 1400/22).

W związku z powyższym po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK uchyła zaskarżoną decyzję 124/2021 Małopolskiego WIIH z 23 września 2021 r. (nr akt kontroli: WN.8361.1.2021) i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 259); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxx]
2. Małopolski WIIH
a/a